

har jeg udtalt flere Gange, og jeg ved ikke, hvorfor Spørgsmaalet atter og atter drages frem. Det er, som om der fra visse Hold — jeg ved ikke, hvor det kommer fra — er udbredt en Mistanke om, at Ministeriet skulde nære et Ønske om ligesom at tilsidesætte disse Institutioner, der i saa mange Aar har maattet vente paa deres Lønningslov. Det har aldrig været Ministeriets Mening paa nogen Maade at ville tilsidesætte dem, der trænger til og fortjener denne Lønningslov. Men det har selvfølgelig været umuligt i Aar at bringe baade denne og mange andre Lønningslove frem. Jeg tror, alle vil indrømme, at det vilde have været uheldigt at kaste en hel Række Lønningslovsforslag ind paa Rigsdagens Bord under de vanskelige økonomiske Forhold, vi i Øjeblikket lever under.

Angaaende det andet Lønningstillæg, hvorom der har været forhandlet en Del, det til Funktionærene ved Rigshospitalet, maa jeg sige, at det har ikke været Ministeriets Mening, saaledes som det blev udtalt af det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger), at man ved Forslag om et saadant personligt Tillæg vilde søge at forandre Lønningsloven. Hvis det ærede Medlem vil læse Motiveringen i Bilagene til Ændringsforslagslisten, vil han se, at der udtrykkeligt er taget Reservation imod, at der med dette personlige Tillæg skulde være tilsigtet en saadan Forandring. Der staar i det tredje Stykke paa Spalte 1126:

„Om end Ministeriet maa være enigt med Direktøren for Rigshospitalet i at anse det nævnte Forhold for yderst uheldigt, har man dog anset det for rettest ikke under de nuværende Forhold at rejse Spørgsmaal om en Ændring af Lønningsloven; derimod har man — idet man forbeholder sig til sin Tid at fremkomme med et Forslag om en saadan Ændring — ment“, at man burde foreslaa disse personlige Tillæg. Man har altsaa netop reserveret sig senere at fremsætte Forslag om Ændring i Lønningsloven. Forslaget om dette personlige Tillæg er jo, som fremhævet fra flere Sider, foraarsaget ved, at medens den langt overvejende Del af det store Personale ved Rigshospitalet, i det hele 650 Personer, naar man regner Tyendet med, er antaget paa omtrent samme Vilkaar som Personalet ved de øvrige københavnske Hospitaler, er nogle enkelte, deriblandt de mest betroede af Administrationens faste Funktionærer, ikke saa lidt ringere stillede med Hensyn til baade Begyndelsesløn og Slutløn og

ogsaa derved, at de har et 4-aarigt Alderstillæg, medens de andre Hospitaler har et 3-aarigt. Det er dette, der har vakt stort Misnøje og efter Hospitalsforstanderens Udsigende ført til, at der er Fare for, at en Del af Hospitalets dygtigste Funktionærer skal forlade dette og gaa til de andre Hospitaler. Denne Ængstelse har bevirket, at Ministeriet, formentlig med god Grund, har fremsat Forslaget.

Gennem Ændringsforslag Nr. 231 udtaler det ærede Finansudvalg Ønsket om, at der af Finansloven skal udgaa en lille Bevilling paa 500 Kr. til en sagkyndig psykiatrisk Undersøgelse af abnorme Børn i Børnehjem og Opdragelsesanstalter. Jeg beklager, at Finansudvalget vil lade den lille Bevilling udgaa. Jeg tror, de Indvendinger, der rejses mod den, selv om de ellers kan være berettigede, dog burde have været holdte tilbage, idet Bevillingen nærmest var tænkt som et ganske lille Forsøg paa, om slikt kunde lade sig gøre. Et saadant Forsøg for disse 500 Kr., tror jeg ikke kunde have gjort stor Skade. Saa vilde man i hvert Fald, hvis det viste sig, at de Indvendinger, der er rejst fra Børnehjemmenes Side, var rigtige, med større Kraft have kunnet sige til de sagkyndige, der mener, at Forsøget burde gøres: Der kan I se, jeres Mening har ikke været den rigtige. Jeg tror, man havde staaet sig ved at gøre Forsøget, men det er altsaa ikke lykkedes at vinde Sympati i Finansudvalget for den Tanke.

Det ærede Medlem for Nørresundby-Kredsen (Nørgaard) spurgte, hvordan det gik med den Udtalelse, som Ministeriet havde ønsket fra Biskopperne i Anledning af den nuværende Præstemangel. Jeg kan ikke svare andet, end at hvis Udtalelsen er kommet til Ministeriet, er den i hvert Fald endnu ikke kommet mig for Øje. Svaret fra Biskopperne har jeg ikke set, og jeg tør derfor ikke udtale mig om, hvad Erklæringen vil gaa ud paa. Men der var i Anledning af Præstenøden spurgt om forskellige Ting, deriblandt ogsaa om det af det ærede Medlem omtalte: eventuel Præstevielse af dertil egnede Lægmand.

Det ærede Medlem for Vinderup-Kredsen (Moltesen) rettede en Henvendelse til mig om at tage Spørgsmaalet om Stubber Kloster under Overvejelse. Dette Spørgsmaal var, saa vidt jeg husker, lidt paa Tale ved Finanslovbehandlingen i Fjor. Saa vidt jeg ved, har der staaet lidt Kamp om Spørgsmaalet i tidligere Finansudvalg — derom skal jeg dog ikke udtale mig nærmere, da jeg ikke selv har været med der —, og der har vistnok ogsaa indenfor Rigsdags-